

Amat Baró

Almacelles, 1982

És filòleg i poeta. Ha recitat per bona part del país i amb el seu pare, el cantautor Xavier Baró, ha creat l'espectacle ambulant *Catalunya i joglaria*. Ha publicat *Abracadabra! Poemes i cançons* (2008), *On has deixat la falç?* (2013) i *Gegantíssims* (2015). En la quarta publicació, *La marca de Caín* (2017), explora a través dels seus poemes les malures de l'esperit postmodern. A través dels versos l'autor confessa parlar amb els propis dimonis per contrastar la realitat que ens envolta amb l'imaginari que ell mateix ha construït per entendre-la. Convençut que s'han de trencar barreres, Baró aposta per acostar la poesia a tothom qui vulgui escoltar-la.

Mireia Companys

Montcada i Reixac, 1975

Filòloga, docent i traductora. Ha estat lectora de català a les universitats de Sàsser i Venècia. Ha publicat els poemaris *Perfils de la inconsistència* (2003) i *Un brot de febre* (2016), i el llibre de relats *Venècies. La incerta topografia dels somnis* (2009). Ha participat en l'antologia poètica *Donzelles de l'any 2000* (2013), en l'exposició de fotografia i poesia *Interpretazioni* (amb la fotògrafa Silvia Fiori) i en el projecte

poeticomusical *Acords en vers* (amb el cantautor Jordi Calmet). Ha obtingut el Premio Letterario Celso Macor (2013) amb el recull de poemes *Anatomia di un viaggio*.

Josepa Rivera

Piera, 1953

Escriu poesia des dels setze anys i va iniciar la seva tasca literària escrivint contes. Ha publicat *En cru* (1999) amb pròleg d'Enric Casasses i *El meu alfabet roig* (2002). Amb altres poetes ha publicat el recull *Poems&blogs*. Allò que escriu, com ella mateixa explica, li surt a raig, vol fer una poesia quotidiana, reflexiva, intimista, directa i transparent, compromesa amb les realitats socials que ens envolten. Josepa Ribera és una gran comunicadora, efectiva i immediata, que té molt en compte el lector-oient al qual es dirigeix.

<http://josepariberavalles.blogspot.com>

Santa Perpètua de Mogoda, 1954
Poeta, assagista, crític d'art, articulista d'opinió, editor, agitador cultural i traficant d'idees. Va impulsar les revistes *Tarotdequinze*, *Èczema*, *Àrtics i Cave Canis*. Va ser director del KRTU (Cultura, Recerca, Tecnologia, Universals) i de l'Arts Santa Mònica (Arts, Ciència, Pensament i Comunicació). Ha estat comissari de nombroses exposicions de tema artístic, literari i científic. Darrerament ha publicat *Miró i els poetes catalans*

Va fer el paper de Casanova en el film *Història de la meua mort*, d'Albert Serra. A l'aguait de les oscil·lacions estètiques de les lletres i les arts i de les aportacions del pensament crític i científic, ha anat construint una obra ben personal. D'entre els seus llibres, destaquen els 10 volums de la sèrie *Tràfic d'idees* i, la poesia, recollida a *Massa fosca* (Poesia 1978-2004), continuada a *Santa Follia de SerCàntic*, i, ara, a *Radicals lliures*.

Jordi Vintró

Barcelona, 1943

Jordi Vintró és barceloní, d'ascendència en part occitana i en part del pla de Bages. Va viure cinc anys a París. És autor d'un llibre de narracions, *Eugeni i altres*, i d'una sèrie de llibres de poesia, algun d'ells amb il·lustracions d'ell mateix: *Cançons per a en Jaume*, *Ludwig*, *Insuficiència mitral* (amb traducció al castellà d'ell mateix, premi Aula de Poesia de Barcelona), *Cartes de sotamà*, *La bassa de les oques*, i *Poesia laica* (llibre escrit conjuntament amb Aleix Cort). Ha traduït al català Raymond Roussel (*Noves impressions d'Àfrica*, premi Ciutat de Barcelona) i Paul Éluard. Com que de la poesia no se'n viu, té la condició laboral d'enginyer industrial i tècnic informàtic jubilat.

Granollers, 1988

És llicenciat en Humanitats i màster en Estudis Comparatius de Literatura, Art i Pensament. Ha publicat *Ignar* (2013) i *W* (2017), a edicions Poncianes. Ha traduït Samuel Beckett, Sarah Holland-Batt, Jen George i Judith Thurman. Recentment ha rebut la Beca Montserrat Roig. Escriu a les revistes *Bonart*, *Núvol* i *Males Herbes*. Col·labora habitualment amb altres artistes i explora la intersecció de la literatura amb diferents disciplines. Gabriel Ventura entén la literatura com una eina d'investigació de les emocions humanes a l'era de la hiperinformació, el desengany de les utopies i la dispersió global.

www.gabrielventura.cat

Vicenç Altaió

Saragossa, 1963

Ha publicat vint-i-dos llibres de poesia, entre els quals *La llunyania* (1993), *L'estret de Bering* (1997), *Omissió* (2001), *El buit i la medusa* (2002), *La tirania del discurs* (2003), *Andròmeda espiral* (2005), *Al ras* (2007), *Cent mil déus en un cau fosc* (2008), *Col·lisions* (2009), *Estiula* (2011), *Llegat rebel* (2013), *Selvàtica* (2015), *Talismà* (2017) i *Llum a l'arsenal* (2017). S'han traduït poemes seus al castellà, l'anglès, l'italià, el francès, el portuguès i el polonès. Ha publicat tres assaigs: *Les interpretacions* (2006), *Baules i llenguatges* (2011) i *El Meridià de París* (2016).

És autor de quatre novel·les, entre les quals *Aconitum* (1999) i *L'endemà de tot* (2014). Entre els premis rebuts destaquen l'Amadeu Oller, Miquel de Palol, Ciutat de Palma, Maria Mercè Marçal, els Jocs Florals de Barcelona, Vicent Andrés Estellés, Rosa Leveroni, el premi de la crítica Serra d'Or i el Premi Quima Jaume.

www.lluiscalvo.cat

Lluís Calvo

Roser Guasch

Les Masies de Sant Miquel, Banyeres del Penedès, 1969

És resident a Tarragona, filòloga i professora de secundària de llengua i literatura catalanes. Ha publicat *L'amistat de les pedres* (1999) (Premi Miquel Martí i Pol), *Lliris de mar* (2000) (Tercer Premi Joan Duch de Juneda), *Plena de tu* (2003), *La terra del record* (2005), *Cambrils, espais per a la calma* (2007), *Fulles de llorer* (2009), *Platja llarga* (2015) i *Vindrà la nit* (2015).

També escriu ressenyes literàries en diaris i publicacions i assaigs literaris sobre l'obra de l'escriptora Maria Àngels Anglada.

www.roserguasch.cat

Gabriel Ventura

Barcelona, 1961

Enginyer químic que busca l'alquímia en les Humanitats. Ha escrit molt en una barreja de gèneres i no s'ha presentat a cap premi ni ha volgut publicar, fins que ho va fer fa dos anys amb el llibre de poemes *The wind cries Mary*. N'hi ha més i n'hi haurà més, però també hi ha temps i també hi ha autocrítica. Ha fet versions de Giuseppe Ungaretti i de Keith Douglas, el llibre de contes *Gatosa i altres herbes animals*, un dietari de l'escriptor ajornat o dues novel·les molt dolentes. Tot s'ha de polir i el poeta buscarà l'ajut de l'enginyer, encara que malauradament potser hagi de ser amb la jubilació...

Isidre Oller

